

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΛΑΟΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ίδρυτής: ΒΑΣΙΛ. ΚΑΛΔΙΤΣΑΚΙΣ * Έτος Ίδρύσεως 1912 * Διευθυντής: ΙΩΑΝ. ΚΑΛΔΙΤΣΑΚΙΣ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤ. ΔΙΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ Ε. Ο. Ρ. ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1945

Επί τῷ νέῳ ἔτει εὐχομαί ἐκ βάθους ψυχῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ Ὀπλίτας τῆς Στρατ. Διοσεως Ρεθύμνης Χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Εὐχομαί τὸ νέον ἔτος 1945, τὸ πρῶτον ἐλεύθερον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκαράτου Γερμανικῆς δουλείας νὰ χαρίσῃ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν σύμπνοιαν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὸ συμφέρον ὄλων μας καὶ εἰς δόξαν τῆς δεινῶς χειμαζομένης φιλότατης Πατρίδος. Εὐχομαί ὅπως πάντες ἀρθοῦν εἰς τὸ ὄψος τῶν περιστάσεων καὶ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως προσηλωθῶσιν εἰς τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον ἵνα πάντες ἀπὸ κοινοῦ ὀδηγήσωμεν τὸ σκάφος τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἔθεσαν μεταξὺ τῶν μεγάλων μας Συμμάχων.

Ἀπαιτοῦνται κόποι καὶ μόχθοι, ἐργασία αὐστηρά, πειθαρχία χαυβύδινος ἀλλὰ τὸ γέρας θὰ εἶναι τόσον λαμπρὸν καὶ δι' ἡμᾶς ἅπαντας καὶ διὰ τοὺς ἐπειγενομένους ὄστε, ἀκραδάντως πιστεύω ὅτι οὐδεὶς θὰ ὑστερήσῃ, κανεὶς δὲν θὰ εἶναι βραδυπορὸν ὅπως οὐδεὶς ὑπῆρξεν τοῖστος κατά τῆς δουλείας τῶ ἔτη.

Ἄς εἶναι σύνθημα μας ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον καὶ πίστις πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τέλει ἀπευθυνόμενος πρὸς ὄλους εὐχομαί ὁμόνοιαν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

Ρεθύμνον τῆ 31-12-44

Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ρεθύμνης
ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΖΙΦΑΚΗΣ

Πρὸς τὸν Λαὸν τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Ρεθύμνης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου ἔτους 1945 ἀπευθύνει πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Νομοῦ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς εἰς ἰδέας συναγωνιστᾶς, πρὸς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν αἰωνιότητα τῆς φυλῆς καὶ τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀγῶνος τῆς, τὰς μέλλον ἐγκαρδίστως, τὰς ἀδελφικωτάτας πρὸς εὐδαιμονίαν αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους εὐχάς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀταμιμνησκόμεθα τῶν σκληρῶν δοκιμασιῶν, ἅς ἐὰν τὸ λῆξαν ἔτος ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ μας ἔδοξεν. Ἐνθυμούμεθα μὲ ψυχικὸν ἄλγος ἀλλὰ καὶ μὲ εὐλογον Ἑθνικὴν υπερηφάνειαν τὴν πρὸς τὸν θάνατον περιφρόνησιν τῶν ἀδικητικῶς συλλαμβανόμενων καὶ ὀμασικῶς κατασφαζομένων ἀνδρῶν καὶ ἀδυνάτων γυναικοπαίδων. Κλίνοντες πρὸ τῆς ἀγίας τῶν μνήμας εὐλαβῶς τὸ γένυ καλυμμέν πάντας ὑμᾶς νὰ λησμονήσῃτε καθεταπεινότητα καὶ αἰρόμενοι εἰς τὸ ὄψος τῶν περιστάσεων νὰ βαδίσωμεν ἠνωμένοι πρὸς τὴν δόξαν διὰ τὴν ὁποῖαν τόσον ὄλοι ἐργάσθημεν, πρὸς πραγμάτων τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἰς τὴν ἀμύθησον, καὶ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς θυσίας τῆς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἑθνῶν θέσιν. Τὸ λῆξαν ἔτος—αἰὼν θὰ ἐλέγασμεν κληροῦ μαρτυροῦ, ὑπῆρξεν τὸ δραματικώτερον καὶ μάλιστα δραματικόν. Κατ' αὐτὸ τὸ δοῦλον ἔθνος εὐρέθη πάνοπλον καὶ τοῖς ψυχικῶς διηρημένον. Εἰς τὸν νομὸν μας αἱ ἀνταρτικαὶ ὁμάδες ἐμνεύοντο πλέον ἐλευθέρως. Ἡ ἕλλειψις τότε πολεμοφοδίων ἐπέβαλεν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν ἀπόλυτον ἐφεκτικότητα. Ὁ ἐχθρὸς ὁμοῦ β ε

πὸν τὸ ἔδαφος σαλευόμενον ὑπὸ τοῦ πόδας τῶν θέλων νὰ συγκρατηθῇ προσέβη εἰς τὰς ἀνευ προηγουμένου, εἰς τὰς ἀκατονομάστους γνωστὰς σφαγὰς καὶ πυρπολήσεις τῶν χωρίων Κρύας Βρύσης, Ἀκτούτων καὶ Κοῦκρὸς ἀρχικῶς διὰ νὰ ἐκσπάσῃ βραδυτέρον μετὴν μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅσας ἐδοκίμασεν ἡ Κρήτη λύσαν, κατὰ τῶν ἐκτὸ χωρίων τοῦ Κέδρου καὶ κατὰ τῶν ἠρωικῶν Ἀνωγειῶν καὶ Δαμάστας Μυλοποτάμου, Χιλιάδες τότε ἤχθησαν ἐκείθεν τὰ γυναικόπαιδα. Τέλειά ῥάκη περιάγοντα τότε μίαν τελείαν, ἀνέκφραστον δυστυχιανένω ἕκ τῆς διαρπαγῆς ταύτης μεταφέρουσα ἐμφαντικῶς εἰς τὰ στρατιωτικὰ κέντρα τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ ἐπικρατήσαν τότε εἰς τὴν Ἑθνικὴν ψυχὴν πένθος χωρὶς νὰ ἀποβαρῶν τὴν Ἑθνικὴν ὀργάνωσιν παρῶρμυσε ταύτην εἰς τὴν συστηματοποίηση τῆς ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης ἀντιστάσεως. Αἱ ἀνταρτικαὶ μας ὁμάδες ἀξήθησαν κατῆλθον εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως ὁ δὲ ἐχθρὸς μετὰ δέους ἀπεσύρθη κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου εἰς Χανία, ἀφῆκε τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ Ρεθύμνη; ἐλεύθερον πλέον καὶ εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν.

Παράλληλως ὀλέκλῃσος ἡ ἡπειρωτικὴ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν οἴεσιν τῶν μεγάλων μας ἀφ' ἑνὸς συμμάχων καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν δράσιν τῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν ἀφ' ἑτέρου ἀπληθευροῦ ὄτε ἡ αἰφιδίως ἐκσπάσασα κατὰ τὸν Δεκέμβριον λαλοῦσά ἐφερον ἡμᾶς καὶ μεθ' ἡμῶν ὀλόκληρον τὴν Κρήτην, τὸ πανελλήνιον εἰς τὴν φοβερωτέραν ἀποκαρδίωσιν. Εὐτυχῶς ἡ τοικυμῆ, ὁ φοβερὸς κλύδων τοῦ ἑλληνικοῦ σκάφους παρερχεται. Τὸ δὲ ἀκόμη εὐχάριστον ἔστι ἡ μεγάλη μας σύμμαχος γνωρίζουσα τὴν αἰτίαν τῆς ῥοῦ, λησμονετὴν τὴν δεινὴν περιστάσεων καὶ ἀσθάνεται εἰς τὴν μεγαλήν Βρετανικὴν ψυχὴν τῆς τὴν δύναμιν καὶ

Ἡ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Ἀπὸ τὸ τρίτον τεῦχος τῆς Ἱστορίας τῆς δούσεως τῆς 2 ΝΖΕΦ (2ας Νεῶς) καὶ ἐκστρατηγικῆς Διήγησεως) τοῦ ἐπιγραφομένου «Μάχη τῆς Κρήτης» καὶ ἔχει πρόλογον τοῦ στρατηγοῦ Φρέντερουκ, ἰδιοτερώς ἐνδιαφέρουσαν τὰ καίωθι γιὰ τὴ συμβολὴ τῆς Μάχης αὐτῆς εἰς τὸν ὄλον Συμμαχικὸν ἀγῶνα.

Ἡ Ἱστορία τῆς μάχης τῆς Κρήτης εἶναι ἱστορία μίᾳς ἠρωικῆς καρτερικότητος καὶ ἀντοχῆς.

Οἱ ὑπερασπιστᾶι ἔλαμαν ὁμοῦ τὸς ἦσαν θανατὸν ἠναντίον τῶν ἀνέμων, ἀνωτέρων εἰς ἀριθμὸν, ἐφοδιασμένον καὶ εὐκίνησαν. Ἐπολέμησαν ὑπέροχα μετὰ τὰ ἔπλα καὶ εἶχαν καὶ παρ' ὄλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὁ πόση μεγάλης ἀπώλειες σὲ ἀνδρες καὶ ὄλικόν.

Ἡ μάχη τῆς Κρήτης ἀπέδειξεν, ὅτι ἦσαν δυνατὸν, μὲ ὑπεροχὴν εἰς τὸν ἀέρα, νὰ ἐξαπολυθῇ ἐπιθετικὴ μὲ ἐναερίως μεταφερομένης δυνάμεις, ἀπὸ μίᾳ ὑπερθαλασσίᾳ βάσιν καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἔτσι ἀποβατικὸν προγεφύρωμα πρὸς τὴν ἀπέναντι ἀκτῆ. Ἐπίσης ἔδειξε τί δαπάνες ἀπαιτεῖται μὲ τέτοια ἐπιχειρήσῃ.

Παρ' ὄλο τοῦ ἡ Κρήτη χάθηκε, οἱ μάχες τοῦ δοθήσαντες ἐπάνω τῆς δὲν ἐπῆγαν χαμένες.

Ὁ ἐχθρὸς ἐχρηάσθηκεν ἕνα μῆνα γιὰ νὰ ἐξαπολύσῃ τὴν ἐπιθεσὴν του καὶ νὰ καταλάβῃ τὸ Νησί. Ὁ μῆνας ὁμοῦ αὐτὸς ἦταν ζωτικὸς. Ἐνισχύσεις σὲ ἀνδρες καὶ ὄλικόν ἐφθασαν σὲ τὴ Μ. Ἀνατολή. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ εἶχεν ὑποκινήσει ὁ Ἄξων εἰς τὸ Ἰσὰν κατεστάλη. Ἡ Συρία κατελήφθη ἀπὸ Βρετανικὰς Δυνάμεις καὶ οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἀμυνα τῆς Κύπρου εἶχαν προχωρήσει σὲ μεγάλο βαθμὸν.

Ἀκόμη σπουδαιότερον εἶναι, ὅτι ἐπερίφημα ἀλεξιπτωτιστικὰ στρατεύματα τοῦ Χίτλερ εἶχαν κατ' ὄδοσαν καταστροφῆ, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐξηναγκάσθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ νὰ καταβάλλουν τὴν Κρήτη ἐκνοντέδες ἀεροπλάνων τῆς Λούφτ Βάφε καὶ ἀεροπορικῶς μεταφερόμενες Δυνάμεις, ποὺ προωρίζονται γιὰ τὴν Συρία. Τὸ κεφάλι τοῦ ἀπαισίου τέρατος εἶχεν ἀποκοπῆ, καὶ θῶς εἶπεν ὁ κ. Γκόρτσιλ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

Τέλος ἡ ἐπιθεσις κατὰ τῆς Ρωσσίας ἀνεβλήθη μέχρις ὅτου

καταληφθῇ ἡ Κρήτη. Πόσην ἀξίαν εἶχεν ὁ ἕνας αὐτὸς καλοκαρινὸς μῆνας, ποὺ ἐλείψαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, ὅταν ἐφθασαν προστὰ στήν Μόσχαν καὶ τὴν Πετροῦπολιν, μόνον ἡ Ἱστορία μπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ»....